

GŁOS POLSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY I LITERACKI.

Redakcja i Administracja, Łódź, Piotrkowska nr 106.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 61.119.00000

Cena 20 groszy

Telefony „Głosu Polskiego“ — Redakcja dzienna 19-71
nocna redakcja i drukarnia od godz. 9 wiecz: 7-99
administracja i ekspedycja 1-99 00000

Prezes ślepców

W Rosji odbył się „tydzień niewidomych“ zorganizowany przez ogólnorosyjskie stowarzyszenie niewidomych, liczące około 340.000 członków. Na zdjęciu naszym widzimy przewodniczącego oryginalnej tej organizacji, Wiktorowa.

O pożyczce zagranicznej konferowała rada gabinetowa.

Warsz. koresp. (St. Gr.) telef.: Wczoraj w godzinach wieczornych odbyło się w radzie ministrów posiedzenie rady gabinetowej.

Przewodniczył premier marszałek Piłsudski.

Jak dowiadujemy się tematem obrad była sprawa pożyczki zagranicznej.

Na martwym punkcie utknęły rokowania polsko-niemieckie

Warsz. koresp. „Głosu Polsk.“ (St. Gr.) telef.:

Rokowania polsko-niemieckie jak się dowiadujemy, nie posuwają się naprzód.

Rozmowy posła Rauschera mają charakter ogólnikowy, gdyż nie otrzymał on żadnych nowych instrukcji.

To co pisze prasa niemiecka w sprawie rokowań z Polską jest tylko sondowaniem gruntu.

Zgon Wł. Grabskiego.

KRAKÓW 27 (PAT). — Zmarł tu w 60-ym roku życia ś. p. Władysław Grabski, b. poseł na sejm ustawodawczy. Zmarły pochodził z Małopolski. Po ukończeniu w Paryżu szkoły dróg i mostów, osiadł w Wielkopolsce, gdzie brał czynny udział w życiu politycznym i społecznym.

Konfiskata „Robotnika“

War. kor. „Gł. Pol.“ (St.Gr.) telef.: Wczoraj został skonfiskowany numer „Robotnika“ za artykuł wstępny posła Zuławskiego i sprawozdanie zjazdu związku kolejarzy.

LEKARZ DENTYSTA

FELICJA ROZEN

Kilińskiego 49, tel. 54-36

powróciła.

Sprawa Westerplatte

będzie po raz 17 tematem obrad na następnej sesji rady ligi narodów

GENEWA, 27.9 (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu rady ligi narodów rozpatrywano sprawę regulaminu używalności Westerplatte przez Polskę.

Na czerwcowej sesji ligi narodów zdecydowano utrzymać prowizorycznie istniejący stan rzeczy według orzeczenia wysokiego komisarza ligi aż do zbadania uwag rządu polskiego i Gdańska.

W swym dzisiejszym obszernym referacie Villegas, rozpatrując wszechstronnie prawa Polski do wyładunku i magazynowania amunicji na Westerplatte, oraz prawa Gdańska do wykonywania niektórych czynności urzędowych na tym terenie, system kontroli i dozoru nad bezpieczeństwem przy przechowywaniu, wyładunku i transporcie

amunicji, jakoteż rozporządzenie co do ekspedycji celnej, zaproponował radzie ligi rezolucję, zatwierdzającą prawa Polski do Westerplatte zgodnie z dotychczasowym stanem rzeczy.

Przemawiał następnie prezydent senatu gdańskiego Sahm, który domagał się wolnego dostępu urzędników, a więc i policji gdańskiej, na Westerplatte, motywując to żądaniem koniecznością wykonywania dozoru nad bezpieczeństwem, oraz prawem Gdańska do wykonywania władzy na całym terytorjum wolnego miasta.

Komisarz generalny Rzplitej Strassburger przypomniał, że zanim nastąpił układ z Gdańskiem co do Westerplatte, sprawa była przedmiotem długów pertraktacji

pod przewodnictwem wysokiego komisarza.

Z układu wynika, że Polska ponosi całkowitą odpowiedzialność za porządek i bezpieczeństwo na Westerplatte, przyczem również odpowiedzialność materialną za ewentualne szkody.

Dalej min. Strassburger zaznaczył, że niektórzy urzędnicy gdańscy mają dostęp na Westerplatte, dopuszczając jednakże zbyt łatwo licznych urzędników na terytorjum na którym znajduje się amunicja, byłoby zmniejszenie bezpieczeństwa dla ludności gdańskiej, a odpowiedzialną za to bezpieczeństwo jest Polska. Wreszcie minister wypowiedział się za przyjęciem raportu Willegasa.

Minister Stresemann domagał się dalszego badania sprawy przez przydzielenie sprawozdawcy 2-ch prawników, przyczem zapowiedział kategorycznie, że za dzisiejszą propozycją sprawozdawcy głosować nie będzie.

Ponieważ uchwały rady ligi winny zapadać jednomyślnie, prze to tego rodzaju założenie weta przez Stresemanna spowodowało dalsze odłożenie sprawy ostatecznego ustalenia normy korzystania z terytorjum Westerplatte.

W ten sposób na następnej sesji rady ligi sprawa Westerplatte będzie przedmiotem obrad poraz 17-ty, jednakże do czasu ostatecznej decyzji obowiązuje dotychczasowy stan rzeczy.

Marsz. Rataj do marsz. Piłsudskiego

Odpowiedź na pismo w sprawie sposobu uchylenia dekretów prasowych

Nasz warsz. koresp. telefonuje: W odpowiedzi na pismo marszałka Piłsudskiego z dnia 23 b. m. w sprawie sposobu uchylenia dekretów prasowych, marszałek sejmu p. Rataj wystosował następujące pismo:

Do pana prezesa rady ministrów.

Na pismo p. prezesa z dnia 23 września 1927 r. nr. 15383. mam zaszczyt oświadczyć co następuje:

I. A. Ostatnie zdanie art. 5 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r., zmieniającej i uzupełniającej konstytucję z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 44 poz. 267) brzmi:

„Rozporządzenia te tracą moc obowiązującą... jeżeli po złożeniu ich sejmowi zostaną przez sejm uchylone“.

B. Tekst powyższy, zastrzegający wyraźnie prawo uchylania rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej sejmowi, nie jest przypadkowy, a pominięcie senatu nie jest przeoczeniem, któreby można uzupełnić drogą interpretacji. Tekst odpowiada intencji ustawodawcy.

Stwierdzają to urzędowe sprawozdania stenograficzne z obrad senatu i sejmu. Świadczą one, iż senat, upatrując w brzmieniu art. 5, uchwalonym przez sejm, ograniczenie swych dotychczasowych praw, starał się wprowadzić do tekstu sejmowego poprawki, zastrzegające senatowi udział w ewentualnym uchyleniu rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej.

ustępie ostatnim zdanie ostatnie winno brzmieć: „lub jeżeli po złożeniu ich sejmowi zostaną w trybie ustawodawczym uchylone lub zmienione“.

b) Poprawka większości komisji senackiej:

W ust. ostatnim zdanie ostatnie winno brzmieć: „Rozporządzenia te tracą moc obowiązującą, jeżeli nie zostaną złożone sejmowi i senatowi w ciągu dni 14 po najbliższym posiedzeniu sejmu, lub jeżeli po złożeniu ich sejmowi i senatowi zostaną przez sejm lub senat uchylone“.

Jedną z tych poprawek (pod b) została przez senat uchwalona, lecz sejm ją odrzucił, stwierdzając w ten sposób raz jeszcze, iż wola jego jest oddanie możliwości uchylania rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej sejmowi bez senatu, przeto i tekst i dokumentami ustalona wola ustawodawcy stwierdzają, iż sam sejm ma prawo i możliwość uchylania rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej.

Skoro zaś sejm z tego prawa chce skorzystać, nie może tego

zrobić inaczej, jak w formie zwykłej uchwały. Podnieść muszę, że rzecz ta była w sejmie gruntownie badana. Jeżeli jakieś wątpliwości były podnoszone, to umilkły one wobec przytoczonych faktów. Tak komisja prawnicza, jak sejm in pleno stanęły jednomyślnie na stanowisku uchylenia rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej — uchwałą sejmu.

II. Rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 110 poz 640) zostało wprowadzone uchylone drogą ustawy, uchwalonej przez sejm i senat. Stało się to jednak ze szczególnych powodów, wyłuszczone przez referenta komisji, a w szczególności z powodu zgłoszenia w sejmie wniosku o uchylenie wspomnianego rozporządzenia, zanim ono jeszcze przez rząd przedłożone zostało sejmowi. Sejm przez usta urzędującego marszałka zastrzegł się, iż wypadek ten nie może stanowić precedensu i nie przesądza interpretacji odnośnego postanowienia konstytucji.

III. Uchwała tedy z dnia 19-go września 1927 r., mocą której sejm uchylił rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 roku, zmieniające niektóre postanowienia ustaw karnych o rozpowszechnianiu nieprawdliwych wiadomości o zniewagach za stała powzięta przez sejm, zgodnie z konstytucją i regulaminem, zgodnie też z przepisami prawa i istniejącym zwyczajem została zakomunikowana rządowi.

IV. Dalsze jej losy należą do uprawnień i odpowiedzialności innych władz.

Na jeden przeto tylko szczegół mam zaszczyt zwrócić uwagę, ze względu na ostatni ustęp pisma p. prezesa rady ministrów: W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pomieszczone już były uchwały sejmu, nie mające formy ustaw, np. uchwały z dnia 16-go grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 104 poz. 749 i 750) i uchwała z dnia 28 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 67 poz. 520).

Niedoszła do skutku wskutek odroczenia sejmu i senatu nowela do ustawy o Dzienniku Ustaw miała na celu nie wprowadzenie nowej zasady, lecz prawne uporządkowanie stanu faktycznego.

Marszałek sejmu
(—) M. Rataj.

Zabójcy Trajkowicza działali we własnej obronie?

Warsz. koresp. (K) telef.: Wczoraj wieczorem wyjechał do Wilna celem przesłuchania szeregu osób, którzy obcowali z Trajkowiczem sędzia śledczy Wituński. Pobyt sędziego Wituńskiego w Wilnie potrwa do dn. 30 b.m. Po powrocie do stolicy sędzia Wituński

przesłucha kilku nowych świadków.

Jak sądzić można z wyroków śledztwa najprawdopodobniej sprawa zostanie umorzona. Śledztwo stwierdziło bowiem wyraźnie, iż „kurjerzy“ sowieccy działali we własnej obronie.

Uchwała sejmu ogłoszona w Dzienniku Ustaw, na którą powołuje się marszałek Rataj w swem piśmie, dotyczy uchwały sejmu, wyrażającej uznanie zasług naczelnika państwa i naczelnego wodza

Kwoty za zlecenia pocztowe muszą być natychmiast przesyłane nadawcom

Reklamacje za przesyłkami pocztowymi wszelkiego rodzaju załatwiają w myśl obowiązujących przepisów urzędy i agencje pocztowe, które ustalają dokładne cechy nadania i odesłania reklamowanej przesyłki na podstawie posiadanych dokumentów nadawczych, a następnie w drodze bezpośredniej korespondencji z urzędem miejsca przeznaczenia, stwierdzają los przesyłki. Tymczasem wiele zainteresowanych osób, zamiast wnieść reklamacje w urzędach pocztowych, wnosi je w formie zażaleń bezpośrednio do dyrekcji, względnie do ministerstwa poczt i telegrafów, a nawet osobiście do ministra poczt i telegrafów p. Miedzińskiego. Wnoszone w ten sposób reklamacje muszą być przesyłane do zbadania urzędem pocztowym, skutkiem czego załatwienie ich ulega opóźnieniu i przysparza zbędnie pracy dyrekcjom i ministerstwu.

Wyjaśniając niniejszym sposobem załatwiania reklamacji, ministerstwo zwraca uwagę, że najbardziej celowym jest wnoszenie reklamacji do urzędów pocztowych, zażalenia zaś na nieprawidłowe załatwienie reklamacji przez urzędy do przynależnych dyrekcji poczt i telegrafów powołanych organizacyjnie do wykonywania nadzoru nad urzędami swoich okręgów. Rozumie się, że w wypadkach rażących z powodu bezskuteczności normalnych reklamacji, pozostaje czwartą drogą zwrócenie się z reklamacją do ministerstwa poczt i telegrafów.

W związku ze sprawą reklama-

cji wyjaśnia się sprawę odsyłania kwot za wykupione zlecenia pocztowe i przesyłki za pobraniem, stanowią najczęściej przyczynę bezpośrednich zażaleń do ministerstwa poczt i telegrafów. Przy zleceniach zawierających weksle, terminem wykupna jest dzień płatności wekslu, a przy zleceniach z innymi dokumentami wierzycielskimi — termin ten wynosi 7 dni przy zleceniach dla adresatów w miejscowym okręgu doręczeń; 14 dni przy zleceniach dla adresatów w zamiejscowym okręgu doręczeń. Terminy 7 i 14 dni obowiązują

analogicznie przy przesyłkach za pobraniem i liczy się je od dnia następnego po dniu nadejścia przesyłki do urzędu pocztowego. Równocześnie z niniejszym wyjaśnieniem do prasy, ministerstwo wydaje okólnik do wszystkich dyrekcji poczt i telegrafów i wszystkich urzędów pocztowych z przypomnieniem załatwienia reklamacji najpóźniej w przeciągu 3 dni oraz odsyłania kwot za zlecenia pocztowe i za przesyłki za pobraniem bezwzględnie w dniu wpłaty pod zagrożeniem dotkliwych kar pieniężnych i dyscyplinarnych.

Sytuacja gospodarcza Czechosłowacji jest w obecnej chwili zupełnie pomyślna

Sądząc z ogłoszonego w tych dniach wykazu czechosłowackiego Banku Narodowego, powiedzić można, że ogólna sytuacja gospodarcza w Czechosłowacji, jest w chwili obecnej nader pomyślna, a to za równo w dziedzinie życia przem., jak i w rolnictwie. Bezrobocie w roku bieżącym stale się zmniejsza, a stan zatrudnienia nigdy jeszcze od 5 lat nie był tak dobry, jak w roku bieżącym. Okoliczność, iż w lecie r. b. wzrósł bardzo poważnie dół surowców do Czechosłowacji, pozwala przypuszczać, że przemysł oczekuje jaknajlepszego sezonu zimowego, co oczywiście odbije się dodatnio na stanie zatrudnienia.

Ogólna wartość eksportu czechosłowackiego w ciągu pierwszych 8 miesięcy r. b. wyraża się cyfrą 11.089.000.000 koron, wobec 9.426.600.000 koron czeskich w tym samym okresie czasu w roku 1926. Również rozwój ruchu towaro-

wego na kolejach czechosłowackich świadczy o pomyślnym kształtowaniu się stosunków gospodarczych w państwie. Tak np. w miesiącu sierpniu w użyciu było 528 tysięcy wagonów towarowych wobec 448.000 wagonów w tym samym miesiącu roku 1926 i 415.000 wagonów w sierpniu roku 1925.

Od początku roku 1927 do końca miesiąca maja powiększyła się ilość wkładów w czechosłowackich kasach oszczędności o 600.000.000 koron, ogólna suma ułożonych w kasach tych kapitałów wynosiła pod koniec maja 14,3 miliardów koron. Równocześnie wzrastały wkładki w bankach i obficie nabywane były pożyczki państw. Budżet państwowy jest w porównaniu z budżetem zeszłorocznym o 16.700.000 koron niższy, a nadwyżka dochodów nad wydatkami wynosi około 12.000.000 koron.

Rynek pieniężny

Cedula giełdy pieniężnej warszawskiej

GOTÓWKA:

Dolary 8,91
CZEKI:
Holandja 358,72 i pół
Londyn 43,53
Nowy Jork 8,93
Paryż 35,09
Praga 26,51
Szwajcaria 172,50
Wiedeń 126,15

AKCJE:

Bank Dyskontowy 133,50
Bank Przem. Lwów 105,50
Bank Polski 149,50, 151,—, 150,—
Bank Zarobkowy 93,50, 94,50
Czersk 1,15
Wysoka 13,3
Nobel 51,—
Fitzner 6,50
Modrzejów 9,55, 9,80, 9,75
Parowoz 55,—, 54,50
Rudzki 64,—, 63,50
Ursus 18,—
Żyrardów 19,50
Haberbusch 155,—
Żegluga 0,50, 0,51
Cukier 5,50
Węgiel 107,—, 109
Cegielski 45,—
Lilpop 32,50, 32,—
Ostrowieckie 95,—
Polsk 2,95, 2,90
Starachowice 74,—, 73,50, 73,75
Zawiercie 40,—, 39,75
Borkowski 3,65, 3,70
Spirytus 32,—

Notowania giełdowe w Paryżu

PARYŻ, 27 września (Pat) Notowania końcowe

Londyn 124,02
N. Jork 25,48, 12
Włochy 139,20
Szwajcaria 491,25
Niemcy 606,75
Rumunja 15,90

Notowania złotego.

W dniu 27 września 1927 r.

Za 100 złotych:	
Londyn	45,50
Zurych	58,00
Berlin wpl.	46,80—47,20
na Warszawę	46,85—47,05
na Poznań	46,775—46,975
Gdańsk wpl.	57,55—57,67
na Warszawę	57,49—57,65
Wiedeń czeki	79,06—79,34
Praga	57,7 575

Urzędowa giełda gdańska.

GDANSK, 27 września 1927 r.

Na dzisiejszym zebraniu giełdy gdańskiej notowano w guldenach gdańskich

100 złotych polsk.	57,55—57,67
Warszawę	57,49—57,65
Londyn	25,07, 12

Notowania giełdowe w Londynie

LONDYN, 27 września — (Pat) Zamknięcie giełdy.

Nowy-Jork	4,86, 5,2
Holandja	12,15 18
Francja	124,02
Belgia	54,94 54
Włochy	89 15
Niemcy	20,42, 5 4
Szwajcaria	25,25, 5 4
Warszawa	45,50
Wiedeń	54 50

PAPIERY PAŃSTWOWE I LISTY ZASTAWNE.

Dolarówka 59,50
Kolejowa 102,50
Kolejowa konwersyjna 58
5 proc. konwersyjna 62,—
8 proc. listy Banku Gosp. Krajowego i Rolnego po 92,—
8 proc. listy zast. ziemskie zł. 77,50, 77,—

Dr. med. P. Markowicz powrócił. Przyjmuje Piotrkowska 12 od 5—7; w niedzielę i święta od 11—1 Choroby skóry i włosów. Gabinet Kosmetyczny.

Miljon złotych wyasygnowali przemysłowcy łódzcy na pawilon wystawowy w Poznaniu

W sobotę udało się do Poznania samochodami grono przedstawicieli wielkiego przemysłu włókienniczego z dr. Grohmanem, Biedermanem, Barcińskim, Poznańskim i in. w celu dokładnego zapoznania się ze stanem robót przy budowie wielkiego pawilonu włókienniczego. Pawilon ten stanął na terenie Targów Poznańskich z okazji urządzonej w r. 1928-9 ogólnokrajowej wystawy gospodarczej, zorganizowanej dla upamiętnienia 10-lecia niepodległości państwa. Na urządzenie i budowę tego imponującego pawilonu, w którym znajdzie swe odzwierciedlenie całokształt wysiłków i poczynań przemysłu włókienniczego, przegład jego produkcji, metod i or-

ganizacji pracy, propagandy eksportowej oraz rozwój techniczny przedsiębiorstw wyasygnowano 1 milion złotych. Po przybyciu do Poznania przedstawiciele przemysłu włókienniczego zapoznali się dokładnie z planami budowy na terenie całego terenu wystawy ogólnopolskiej, poczem odbyli konferencję w dyrekcji Targów Poznańskich. Roboty nad całokształtem imponująco zakreślonych planów prowadzone są w bardzo szybkim tempie, a wśród poszczególnych gałęzi produkcji krajowej pawilon przemysłu włókienniczego zajmie poczesne miejsce. W dniu onegdajszym przedstawiciele przemysłu włókienniczego powrócili do Łodzi. (e)

Konjunktury włókiennicze Polski Łódź bije czechów w Rumunii

W ostatnich dniach związku przemysłowe zawiadomione zostały, że fabryki włókiennicze Czechosłowacji postanowiły z dniem 20 listopada podnieść znacznie ceny swych towarów, a to z uwagi na obecne ogólne położenie wewnętrzne kraju. Podwyżka ta jest dość wysoka, bo wynosi 20 proc. obecnych cen. Stwarza to dalsze pomyślnie konjunktury dla ekspor-

tu włókienniczego Łodzi, zwłaszcza w tych krajach, gdzie przemysł łódzki konkuruje z Czechosłowacją, jak np. w Rumunii. Z drugiej strony podwyżka ta nie pozostanie bez wpływu na wyroby łódzkie, gdyż Łódź liczy się zawsze z cenami wyrobów czechosłowackich, eksportowanych do Polski.

Propaganda zdrowia

Jest rzeczą niewątpliwą, że z największym natężeniem prowadzona walka z chorobami zakaźnymi, społecznymi, zawodowymi, pociągającymi za sobą zawsze ofiary w ludziach, że wydawane na tę walkę przez rząd i samorządy sumy, że wszelkie przepisy prawne, wszelkie kary nakładane na ludność za uchYLENIE SIĘ od tych przepisów, stanowią jedynie półśrodki, które nigdy nie odnoszą pożądanego skutku, jeżeli do walki tej nie stanie całe społeczeństwo uświadomione społeczeństwo.

I nie słuszniejszego. Jeżeli się pragnie bowiem osiągnąć wyniki praktyczne w jednej z najważniejszych dziedzin życia człowieka, mianowicie w dziedzinie jego zdrowia, trzeba przedewszystkiem podjąć akcję w kierunku uświadomienia go. Człowiek chętnie i rozumnie sprawia nadzór nad swym zdrowiem, o ile uprzednio uświadomiony przekonał się o celowości narzuconych mu praw życiowych i zdobył zaufanie do tego, co ma czynić. Sam przymus urzędowy nie przekonał dotychczas nikogo. I dlatego uświadamianie ludności winno być ujęte w właściwe ręce, winno obejmować możliwie najszersze warstwy społeczne, musi przed oczyma tych mas w sposób obrazowy przedstawić wszelkie niebezpieczeństwa grożące zdrowiu oraz środki, mające na celu obronę lub walkę z tem niebezpieczeństwem.

Słusznie więc narzuca się pytanie, komu przypaść winna w udziale rola prowadzenia tej propagandy, kto ma stanąć na czele rzecznictwa ochrony tego zdrowia w kierunku uświadamiania? Ze uświadamienie leży w interesie przedewszystkiem większych grup społecznych, jakimi są np. Kasa Chorych, tego nawet dowodzić nie potrzeba. Im większe bowiem będzie uświadamienie tych grup, im lepiej i jaskrawiej przedstawione będą wszystkie szkodliwości, wynikające z pracy zawodowej, ze złego i niewłaściwego

odżywiania się, z zatrucia się alkoholem i t. d., tem łatwiej można będzie uniknąć chorób, tem mniej będzie chorych, tem wydatniejszą będzie gospodarka Kas Chorych, tem wydatniejszą mogłaby być pomoc, udzielana rzeczywicie chorym.

Drogi tego uświadamiania bywają rozmaite, nie wszystkie one jednak w równym stopniu prowadzą do celu. Ani żywe słowo, ani plakat drukowany, czy ulotki zawieszane nie czytane nie potrafią tak dobitnie przemówić do obowiązku i sumienia każdego, tak rozumnie obudzić świadomość zła, jak odpowiednie tablice rozumowane, ilustrujące wyjęte z życia codziennego sceny, zbiór których wyd. T-wa „Kados” w Warszawie był demonstrowany w wielkim powodzeniem na ostatniej wystawie Sanitarnej-Higienicznej w Warszawie. Poczekalnie Kas Chorych, odwiedzone codziennie przez całe rzesze interesantów wyczekujących na załatwienie spraw swoich, jak nie można lepiej nadają się do utworzenia z nich życia i propagandy higieny przez wywieszanie w nich całego szeregu tablic uświadamiających, obrazujących życie prawidłowe i szkodliwość, grożące człowiekowi na każdym kroku, które niewątpliwie cel swój osiągną z największą korzyścią dla Kas Chorych, zawsze dbałych o stan zdrowia swych ubezpieczonych. Oczywiście dla celów propagandy zdrowia wśród szerokiej sfery ludności powołane są nie tylko Kasy Chorych. Obowiązek ten obciąża również wszystkie zakłady naukowe, zarządy kolejowe, związki zawodowe, zakłady przemysłowe i fabryczne, które w równym stopniu dbać winny o zdrowie swych wychowanców i pracowników, od zdrowia których i dzielności pracy zależy ich własny dobrobyt oraz dobrobyt całego Państwa Polskiego.

Wdzięczne pole dla swej pracy propagandowej mogą w tablicach tych uświadamiających znaleźć również lekarze powiatowi, miejscy. 7371—1 Dr. R. N.

Zapisujcie się na członków L. O. P. P.

